

DEBRECZENI SZEMLE EMLÉKLAP,

AZ ORSZÁGOS DAL- és ZENE ÜNNEPÉLY ALKALMÁBÓL

Megjelenik mindennap este.

Debreczen, 1882.

Augusztus 19.

SZERKESZTIK :

Szombati János,

Dr. Pápay Imre,

Tóth László.

Egyes szám ára 10 kr.

KIADÓ LAPTULAJDONOS:

ZICHERMANN HERMAN.

DEBRECZEN,

NYOMATOTT A VÁROS KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

1882. Ag.

A 2-dik versenyről tudósítást hoz lapunk.

Harmadik nap. Isteni tiszteletek.

A ref. nagytemplomban.

A városháza előtt és a nagy tanácsteremben összegyülekezett nagy közönség pont 8 órakor indult harangzugások közt a ref. nagytemplomba.

A menetben ott láttuk a városunkban elhelyezett állami, megyei és városi hivatalnoki kart főnökeikkel s a katonai tisztikart.

A templom zsufolásig volt megtelve.

Először a helybeli és s. pataki énekkarok adták elő Sz. Nagy Károly „Király himnus“-át, majd a közönség énekelt s azután ft. Révész Bálint kir. tanácsos és ref. püspök lépett a szószékre buzgó alkalmi imát mondva. Ezután Huber Károly országos karnagy vezérlete alatt az összes dalárokból alakult énekkar adta elő a „Hymnus“ két versszakát.

A ref. nagytemplomból a

Róm. kath. templomba

indult a menet, a mely előtt a szolgálatot nem tevő helyben állomásozó összes katonaság volt felállítva teljes diszben Schivetz huszár és Ogradovics gyalogsági ezredek vezénylete alatt.

Az egyházi szertartást Novák Antal szathmári kanonok végezte fényes segédlettel. Huzly Károly kanonok prépost papi diszöltönyben végig hallgatta a misét, a mely alatt egy vegyes ének és zenekar működött Maróczy János vezetése alatt. Több darabot adtak együttesen is elő; de voltak magán előadók is: így Kubayné asszony az „Ave Mária“-t, Zivuska Ferenczné urnő pedig egy másik kiváló szépségű dárabot adott elő.

Az evangélium felolvasása alatt a katonaság a diszlövéseket megadta, az Ur teste felmutatása alatt pedig imához volt vezényelve.

Az egyházi szertartás után a katonaság Fischer tábornok előtt elvonult.

Ezzel az ünnepélyességek ezen része be lett fejezve.

A második összpróba.

A mai napon ismét 10 óra után gyültek be az összes dalárdák a színházi főpróbára. A közönség részéről az érdeklődés oly nagy volt, hogy minden ülőhely megtelt a legelőkelőbb férfi és nő közönséggel; de nem a dalárok részéről, kik sokkal kisebb számmal gyültek egybe ez alkalommal mint az előző napon, úgy, hogy a színpad egy része üresen is maradt, ami felett Huber Károly országos karnagy ur ki is fejezte elégtelenségét. A próbák minden nagyobb nehézség nélkül folytak le. A zenekar a mai napra már teljes kiegészítést nyert, úgy, hogy ma legkevesebb 40 zenész foglalt helyet az orchesterben, melyben csaknem minden városunkbeli jeles zenész részt vett s azonkívül több fővárosi és vidéki zenész és zeneművész is. A program számai közül, melyek a következő címeket viselik: „Ébresztő.“ A magyarok Istene, „Harmonia dicsőenneke,“ Hymnus, „Szózat,“ „Viharban,“ „Honvéd taktarodó,“ két szám kivételével valamennyi elpróbáltatott egyszer. A harmonia dicsőenneke cz. remekmű ma is rendkívüli tetszést aratott a hallgatóság részéről, mely szünni nem akaró zajos tapsban tört ki, s a dalárokkal egyetemben viharos ovációkban részesítette a mester mű szerzőjét Huber Károly urat. E darab iránt rendkívül érdeklődnek daláraink is, a mi meg is látszott az összeloadáson, mely felett a szerző is teljes megelégedését nyilvánította.

A holnapi összpróba pontosan 10 órakor veszi kezdetét.

Az országos dalár egyesület közgyűlése.

Pénteken, 1882. aug. hó 18-án délelőtt 11 órakor.

Simonffy Kálmán
központi alelnök

jelenti, hogy Bartay Ede elnök, miután személyesen nem jelenhetett meg, a lefolyt két évről szóló jelentést kinyomatva beküldte, kéri annak felolvasását.

Simonffy Imre
diszelnök

fölkéri a jelen voltakat, hogy a tárgyalásoknál lehetőleg kimélgék az időt, miután többen lehetnek, kik délre korán megvannak hiva egyesekhez.

Ábrányi Kornél

főtitkár

olvasni akarja az elnöki jelentést de

Benigni Sámuel

(Kolozsvár)

indítványára, miután az ki lett nyomva és szét van osztva, felolvasottnak tekintetik.

Simonffy Kálmán

alelnök,

jelenti, hogy két évvel ezelőtt nyert biztatása a tisztikarnak és választmányának ezuttal lejárt. Hálásan köszöni meg a maga és többiek nevében a bizalmat, a megalakulásig az elnöki teendők végzésére, a gyűlés vezetésére a diszelnököket kéri fel, — ki is azt elfogadja, azután a gyűlés ideiglenes jegyzőül Oláh Károlyt (N.-Kőrös) kéri fel.

Benigni Sámuel

indítványozza, hogy a miután a jelen voltak bizonyára meg vannak elégedve a lelépett tisztikarral s a választás esetében is a régi marad meg, — ennél fogva kiálltassanak ki egyhangulag újra tisztviselőknek e régiek s csak a választmányra rendeltetik el az új szavazás.

Simonffy Kálmán

alelnök

bár megtisztelve érzi magát a nyilvánuló bizalom miatt, de kéri az alapszabályok V. 18. §. b) pontját érvényben hagyni, mely a titkos szavazást rendeli el minden választásra.

Lengyel Imre

óhajtja a sorrendet megtartani, jelenleg jegyzőkönyvi köszönet mondást indítványoz a lelépő tisztikarnak. Elfogadtatott.

Simonffy Imre

diszelnök

kérdi a közgyűlést, hogy fent akarja-e tartani még két évre a dalárszövetséget? Egyhangulag fentartani határoztatott.

Az új tisztikarra való szavazatok beadása idejéül a holnapi nap délelőtt 9—1 óráig terjedő időt tűzi ki s a szavazatszedő bizottságba megválasztattnak: Benigni Sámuel, Riszner József, Zortsák János, Tánzos Béla és Zivuska Ferencz.

A beterjesztett számadások megvizsgálására Finály Henrik, Bencz János, Kovács Sándor és Márk Endre kéretnek fel.

A jegyzőkönyv hitelesítésével Boda Kálmán, Illy Lajos, Mikuleczky István és a diszelnökség bizatik meg.

Az alapszabályok módosítása

szükséges lévén, be lett terjesztve a kinyomva levő új alapszabály tervezet, melynek tárgyalása holnapra halasztatott.

Simonffy Imre

elnök

kérdi a közgyűlést, hol tartatik meg az 1844-diki országos dalárünnepély?

Mikuleczky István

Miskolcz város törvényhatósága nevében, meleg hangu beszédben kéri föl a közgyűlést, hogy az 1884-diki dalárünnepély Miskolczon tartassék meg.

A tett előterjesztés lelkes éljenzéssel elfogadtatott köszönet nyilvánítás mellett s így a legközelebbi dalárünnepély Miskolczon lesz. De ezzel kapcsolatban Lengyel Imre indítványára ki lett mondva, hogy Miskolcz város hatósága hivatalosan hívja meg az országos daláregyesületet, mely a központhoz intézendő.

Kerekes Sámuel

(M. Vásárhely.)

jelenti, hogy Szöllőssy Sámuel m. vásárhelyi polgár egy a miskolczi versenyre jutalom beszerzésére 10 db cs. kir. aranyat ajánlott fel. Köszönettel fogadtatott.

Adomány versenydíjra.

Benigni Sámuel jelenti, hogy a kolozsvári polgári dalkör a miskolczi versenyre egy jutalom beszerzésére 100 o. é. forintot ajánl fel, melyet mint elnök hajlandó bármikor letenni. Lelkes éljenzéssel és köszönettel fogadtatott.

A „Király himnusz.”

Simonffy Imre elnök jelenti, hogy a tárgysorozat egyik pontja szerint a közgyűlésnek határozni kell arról, hogy mit kelljen arra nézve tenni, miszerint egy nemzeti királyi himnusza legyen a magyar nemzetnek?

Tánzos Béla előadja az ezen ügyben eddig történeteket s kifejezést ad azon meggyőződésnek, hogy ha ez ügy az „írói és művészi kör” kezében marad, akkor soha sem lesz meg. Márk Endre szégyenletesnek (!? Szerk.) tartja, hogy a ki-

*

rály születésének napján azt éneklik, hogy „Szán meg Isten a magyart!”

Ábrányi Kornél lelkesült hangon cselekvésre szólítja fel a közgyűlést s ez Ábrányi Kornélt, Tánczos Bélát és Hubay Károlyt bizza meg azzal, hogy ez ügyben részletezett javaslatot terjesszenek be a vasárnapi közgyűlésre.

Dalestélyek megadózása.

Az elnöki jelentésben említve van, hogy a dal és zeneegyesületek által jótékony célra s a művészet fejlesztése érdekében rendezett estélyek megadóztatásának eltörléséért kérvény intéztessék a belügyi kormányhoz, erre nézve kimondatott, hogy a belügyminiszteriumhoz e gyűlésből kérvény intéztetik, hogy a fővárosban és a vidéken rendezett dal és zene-estélyek a megadóztatás alól vétessenek ki.

Pályázhatik-e fizetett énekes tagokkal bíró dalárda?

Ez a nevezetes kérdés merült fel a közgyűlésen Márk Endre felszóllalására, a mi nem csekély vitát idézett elő, melyben pro et contra igen sokan vettek részt. A közgyűlés többsége a mellett van, különösen Lengyel Imre és Hubay Károly felszóllalása után, hogy az ily dalárdák nem versenyezhetnek. Legalább nem az olyan díjra, melyért oly dalárdák is küzdenek, a melyek még nem nyertek első díjat.

A vita azonban eredményre nem vezetett, ép azért az indítványozó utasítva lett, hogy holnap szabatosan szövegezve, írásban terjessze azt be.

Zichy Géza gróf távirata.

Simonffy Imre elnök jelenti, hogy Zichy Géza gróftól a következő sürgöny érkezett Tatra-füzedről.

„Sziveskedjék a Debreczenben összegyűlt dalárdának őszinte tiszteletemet és üdvözlétemet átadni.

Elnök a holnapi közgyűlés idejéül a d. e. 10 órát kitűzi ezzel a mai napit befejezetnek nyilvánítá.

A dalárünnepély 4-dik napjának tárgysorozata.

8 órakor értekezlet.

9—1 óráig a szavazatok beadása.

10 órakor közgyűlés.

10 órakor utolsó összpóba.

2 órakor diszebed.

7 órakor nagy összhangverseny Huber József országos karnagy vezénylete alatt.

Estély a „Hungáriá“-ban.

Csütörtökön.

Senki nem eskette össze, semmiféle hűséget sem fogadtak nyilvánosan senki előtt, mégis együtt voltak — t. i. a „Hungáriá“-ba rendelt daláristák és a közönség. Sőt valljuk be, most még többen voltak mint az előző estén.

Nem tudom mi vonzotta őket? A szép szathmári nők, a derék dalárok, vagy a dal varázsa?

Hja! a dalban — istenség van!

Az első versenyen tul levén, a versenyző dalároknak fülökbe cseng az „éljen“ riadalom, föl hangzik emlékekben a riadó tapsvihar . . . s a győzelem reménye lelkesíti öröme, dalra.

Az elegáns közönséggel telt „Hungáriá“-ban is hamar felhangzott a dal, megkezdtek a derék miskolcziak.

Zajosan kérte a közönség ezután a szathmári dalárdát, hallották is, hanem elébb egy felköszöntőt hallgattunk meg Eszterházi Kálmán grófra. Szívesen éljenzett mindenki.

Aztán felhangzott a szathmári dalárda éneke és a Bunkó Vincze zenekara együttesen. Előadták a katonai indulót. A dalárda remekelt s a derék karmester ft. Hoffbauer tanár alig győzte fogadni a sok gratulációt.

Azután Eszterházi K. gróf mondott szép felköszöntőt a szathmáriakra, mint a kik bizton visznek díjjat.

A kolozsvári polgári dalegylet egy bordalt adott elő. Németh János szóló énekelt a dalárda dongó kísérete mellett. Persze nagyon tetszett.

Aztán . . . nos aztán jött a többi „halljuk“-ra a többi dalárda. A közönség nem volt fukar a tapsban, mert hát pompásan élvezett.

Papp György

czegléd utcai vendéglőjében a szegedi polg. dalegylet mulatot. Több szépen előadott darabbal mulattatták a vendégeket s néha a csabaiak váltották őket fel. Hogy mind a két dalárda zajos tetszést aratott, azt fölös dolog felemlíteni is.

Dalárda ünnepély nállam.

Gyermeksivalkodástól csökönösödött apajelöltek vigasztalására irta: **Suhogó.**

No már hogy én rajtam ki nem fognak. Ha megtartják Debreczenben a dalárünnepélyt katonazene nélkül, majd rendezek én magamnak itthonn,

N.-Kikidán katonazenével. Az igaz, hogy olyan baszust nehéz lesz keríteni, mint Schaffer Sándor, de attól az isten mentsen meg, hogy kerüljön is. Van is itt annyi libapecsenye, hogy az ő basszusának elég volna — vacsorára! — Hanem katonazene lesz bőven, mint zsandár csákJán kokastoll.

Vettem is azonnal egy réztrombitát. Hát van erősebb katonai jellemvonásu zene, mint a réztrombita? Trombita, Trombitás, Trompeter. Noch á mol Trompeter! S az egész sokkal kevesebbe került, mint az a nemeslevél, melyet Baum Miksa kapott volna a másológép feltalálásaért, ha ugyan feltalálta volna.

Zsebembe tettem a réztrombitát s haza balagok.

Otthon épen egy rocska kávé elboskóításán fáradoznak.

Az asztalfőn ül a két leányom, s az egész feje bene van a lábasban. A másik leányom, a ki a kis leányomnál kisebb, mellette élvez a magas gyermekszékben, s szörnyen boldog, hogy a könyökével ihatja a kávé. Köztük ül (majd azt irtam, hogy: terül el) az asszony, a ki épen azon busul hogy a könyökével is nem ihatja.

Az egész társaság hallgat. Leülök közibük, s azt mondom, hogy nem szólok semmit. Csupán a felett csudálkozom, hogy három fehér cseléd van együtt, s egyik sem beszél. Az igaz, hogy mind a három kávézik.

Mig így csendesen hallgattunk, bedugja a fejét a kis Micza, ki daczára hogy három esztendő, már úgy beszél ráczul, akár csak Miletics. Az igaz: hogy csakis ráczul beszél.

Épen jókor.

— Dobra jutra. Isten hozta schőne Frája — biztatom széles nyelvismeretemmel s a markába nyomom a réztrombitát.

A kis tacsó először csak elbámult rajta. Aztán a szélesebbik végibe dugta a pofácskáját, s beleeresztett egy tuczet rácz lélegzetet. Megmagyaráztam neki, hogy ebbe a katona szerszámba elől jár a szusz s hátul szól a hang. Fogott rajta a magyarázat, s megszólalt a trombita ékes tenor hangon, mint valami újdonszületett macskafiu.

Tetszett a tacsónak szörnyen. — Pár percz mulva tele volt a szoba trombitaszóval. — Ez a nyitány.

A kis, és a kis leányomnál kisebb leányom hirtelen kidugta a fejét a tejes lábasból, s mind a kettő kezdett fülelni. — Először is megszólalt az egyik s kitalálta azon mivel sem indokolt kívánságot, hogy adja ide.

— A Miczáé az, kis leányom.

Az én kis leányomat nem látszott meggyőzni a tulajdonjognak ezen czáfolatlan előterjesztése s jobbról balra huzván a száját, hirtelen kinyitotta s csak úgy dőlt belőle a hamisítatlan magas C, hogy csupa gyönyörűség volt.

A másik leányom, a ki a kis leányomnál kisebb, nem vetemedett annyira, hogy a tulajdonjog megsértését kívánja, s csupán azon egyszerű napi parancsot terjeszté elő, hogy adjak neki is egy olyan izét.

Ez a kisasszony nem olyan kisasszony, a kinek a kívánságát ad acta lehetne tenni. Fogom hát a trombitát, elveszem Miczától s oda adom neki.

Próbál belefujni a kicsi, de nem szól. Hanem annál jobban megszólal Micza. Megeresztett zsilipként özönlik torkából a rácz nemzeti himnusz, s valószínűen azt követelte az egész familiámtól senki által soha nem értett rácz nyelven, hogy adjam vissza a trombitát, de mindjárt.

No már sirt kettő.

Én csak nevettem, hanem az anyjuk füle kapott hasfájást. Elkapja a kicsitől a trombitát, s elibem dobja:

— Vigyed innét, ne csinálj itt vele háborúságot.

Nosza erre hirtelen megkerül a hármónia. Az ököl nagyságu comtesse torkából minden előkészület és hangvilla nélkül törtek ki a legmagasabb akkordok s a három gyermekhang sivalkodásából alig hallatszik az asszony feneketlen ékesszólása, kinek az olyan bolond apákról jutott eszébe megeresztetni végetlen elmélkedést, ki a gyermekeket visittatja.

Majd én hallgatom ezt a hang-chaoszt. Hirtelen a számba dugom a trombita első végét, s pompás acrankándó süvöltéssel gyujtottam rá a „Boczi boczi tarka“ . . . lélekemelő melódiájára.

A koncert teljes volt. Nem hiányzott más, csak hajdani jó Török Miklós, s a Kapéczi daruja, e jeles két énekes.

S hogy a hatás is teljes volt, megtetszik onnét, hogy az én czimzett szakácsné s valóságos szolgáló cselédem rémulten futott be a mosóteknő mellől.

— Szent Isten, mi az?

— Hát bizony ez dalárverseny mondám ünnepélyes komolysággal, s az asszonynak nyujtottam a trombitát, Megérdemelte. Ő lett a győztes.

A dijkiosztás után banquettet rendeztem, hol soha sem beszélt két szónok egyszerre. Az igaz, hogy csak magam voltam.

Igy rendeztem én Nagyikindán dalárda versenyt.

A czimhez fenntartom jogomat, mint Győri Jóska barátom a „Debreczeni szemléhez.“

H i r e k.

Ajándékok a debreczenieknek.

A debreczeni dalárda részére a szatmáriak gyönyörű széles kék selyem szalagot hoztak, melyet egy nagyon szép koszorúval együtt a zászlóra tesznek fel. — A szekszárdiak pedig néhány üveg szekszárdi bort hoztak, hogy saját kitűnő boraikkal kínálják meg — a gazdákat.

Írók összefüvetele.

A helybeli és vidéki írók eddig még nem jöttek össze az ünnepély alkalmából, ép azért Kerekes Sámuel szerkesztő indítványára, holnap este a hangverseny után a „Hungáriá“-ban társas összefüvetelt rendeznek.

A rimaszombati dalárdáról

szóló tegnapi referádánkban elfeledtük megemlíteni, hogy a dalárda mindössze négy éves, és hogy legnagyobb részök iparos. A kivívott siker tehát annál nagyobb érdem.

Kerekes Sámuel

a híres rimelő ismét ragyogtatta fényes tehetségét a tegnapi társasvacsora alkalmával a Bikában, s mindkét ízben rendkívüli köztetszés mellett mondta el felségesen mulattató rögtönzéseit. Általában elmondhatjuk, hogy dalárünnepélyünk legnépszerűbb alakja ő. Ahol csak megfordul, mindenütt zajosan éljenzik s vége hossza nincs a szólásra buzdításoknak. Felemlítjük e helyt egyttal, hogy a tegnapi dalverseny után ismét óriási közönség gyűlt egybe a Bika vendéglő udvarán s gyönyörködött a különböző dalárdák szebbnél szebb dalaiban.

A versenyről.

Tegnap i számunkban megigértük; hogy terjedelmes bírálatot hozandunk az első versenyről mai számunkban egyik legkiválóbb zene kapacitásunk tollából. Minthogy illetékes helyen azonban úgy nyilatkoztak, hogy ezen szándékunk quasi mintegy a jury itéletének befolyásolási látszatát hordhatná magán, ennél fogva ezen ígértünk teljesítésétől elállunk, hanem e helyett holnapi számunkban ugyanazon tollból mindkét versenynek művészi szempontokból általános méltatását hozzuk.

A helybeli lövész társulat által

az összes dalárdák itt időző tisztelt tagjai a folyó augusztus 20-án, vasárnap délután a nagyerdei lövőházban tartandó rendes lövészen a tagok által is fizetett lövési díjak mellett vendégeikül szívesen láttatnak.

A 2-ik verseny eredménye.

Szentesi dalárda. Népdalok Huber Károlytól, csinos sikerült előadás, kétszeri kihívásban részesült.

M.-vásárhelyi dalárda. „Szabadságdal“ Huber Károlytól, melyet a debreczeni dalárdától is többször hallottunk sikeresen előadni, de habár kissé más felfogással — előismerésre méltó praecisióval énekelte. Két szép koszorút kaptak s zajos tapsokat.

Szegedi dalárda: Szabadsághoz című dal Szögedi Endrétől, szép compositió; élénken, s a benne előforduló nehézségek dacára meglehetősen tisztán előadva. Kétszer zajosan kihíva.

Miskolci dalkör. Szerettelek. Engesser Mátyástól. Gyönyörű öszhanggal, művészi kivitel mellett helyes felfogással s minden részletben kidomborítva. Ötszöri kihívás.

Ungvári dalárda. Dalünnepen Erkel S.-tól, a nehéz műdarab tiszta intonációval volt előadva, háromszor hívták ki, egy koszorút kaptak.

Szegedi polg. dalegyet. Népdalok. A csinos darab igyekezettel betanulva de kevés hatással.

Szegszárdi dalárda. „Szerettelek.“ Nagyon szép praecisióval és színezéssel, sok érzéssel előadva. Koszorút kaptak és sok kihívást.

Kolozsvári dalkör. „Édes lánykám,“ kitűnő előadás, gyönyörű színezés, remekeltek a pianissimo-ban. Ötszöri kihívás.

R.-szombati dalárda. Induló Hubertől. Szépen, összevágóan énekelt, kiemelendő a szövegnek — a gyors ütem dacára — tiszta kiejtése. Háromszöri kihívás.

Szatmári dalárda. „Győzelmi dal.“ Élénk, erőteljes hatásos előadás. Ötszöri kihívás, zajos taps.

B.-Csabai dalárda Honfidal. Nagyon csinos élénk előadás. 2-szeri kihívás.

Kolozsvári polg. dalegyet: Népdalok. A szép előadás zajos tapsvihart idézett elő. Erőteljes tenorjával hatalmasan dominált. Négy gyönyörű koszorút kaptak.

Az előadás féltizkor véget ért.

A „Rögtön nyomó“

(német birodalmi szabadalom 14120 sz. cs. k. osztr. szabadalom ezüst érem és okmány)
az **egyedüli szabadalmazott** másoló gép könyvnyomda-festékekkel. Ezen gép szárazuton — **sajtó** nélkül csaknem korlátlan számú egyenlő koromfekete (és színes) színtartós lenyomatokat szolgáltatott, melyek egyenként is a világpostaszövetkezet által nyújtott postakedvezményekben részesülnek; mint nyomtatványok. A rögtön nyomó felülmúlja a Hecto-Auto- és Polypraptgépeket, époly munkaképes mint az Luthografi **sajtó** sőt egyszerűsége és olcsósága által előnyös. Gépek 2 nyomó oldallal N. 1 $\frac{25}{32}$ ctr. = 15 Marka N. 2 $\frac{28}{40}$ ctr. 20 M. N. 3 $\frac{40}{50}$ M. 3₀

Prospectusok, bizonyítványok és megbíráslások ugymint eredeti levonatokat azonnal ingyen is bérmentve küldünk.

Steuer és Damann.

N. B. A szabadalom Francia és Angolország részére eladó.

Schwarz M. Benő

férfi divatüzlete

Kistemplom bazár 5. szám.

Ajánlja minden idényre ellátott ruharaktárát egész öltönyök 10 forint és feljebb; kalapraktárát gyermek kalap 90 kr, férfi kalapok 2 forint és feljebb; színes és fehér ingeket 1 forinttól kezdve feljebb; nyakkendők, gallérok, kézelők, gumi köpönyek, esernyők, légpárnák (utazóknak) bőröndök, kézi táskákat, és mindennemű uti eszközöket és kitűnő gyártmányú férfi cipőket a legjutányosabb árban.

Legujabb: Gallérok és kézelők kantschukból hol minden mosás szükségtelenné válik! Gyermekek és férfi ruháknak a raktáron levő gyapjú szövetekből mérték utáni készítését legjutányosabb árban vállalom és pontos eszközöléséről felelősséggel kezeskedek.

Vegyes bazár

Vegyes bazár!

Van szerencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani a városháza alatt nyitott bazáromat, hol mindennemű játékszerek, finom bábok, utazó bőröndök, tollkések, esernyők, csinos állásu pipák, férfi és női ingek, fekete és színes selyemkendők, csinos nyakkendők és még itt sok fel nem sorolt szép czikkek, a legjutányosabb árban és pontos kiszolgáltatás mellett kaphatók.

Tisztelettel

Schönberger J.

vegyes bazárja,

a városháza alatt.

Vegyes bazár

Kitűnő valódi boreczet,

valamint első rendű

ECZETTEL

mindenféle ugoroka eczetet legjutányosabban ajánl

Balassa Károly

első eczet és eczettel gyár debreczenben főtér a városházával szemben.

Vendéglő hirdetés.

Tisztelettel alóírt tudomásul hozza, hogy szépen és izléseken berendezett vendéglői helyiségeiben bármily időben a tisztelt vendégeknek jóízű étkekkel s a legjobb italokkal szolgál.

Minden este kitűnő halászlé és májusi ital (Waldmeister.)

Tisztelettel

Guszmán Róbert,
kisuj-utca, 1756. szám.

Első rangú egészségi és asztali-víz.

Legtartalomdusabb bor- és lithion-forrás

Salvator

vastartalom nélkül, gazdag természetes szénsavtartalommal,
Lipóczyforrás igazgatóság Eperjesen

Kapható minden ásványvízkereskedésben és a legtöbb gyógyszerárban.

Sack Rudolf-féle gazdasági gépgyár

magyarországi képviselője Propper Sámuel tudomására hozza a n. é. gazdaközönségnek, miszerint a nevezett gépgyárnak gyártmányai, — melyek több versenyen díjaztattak és célszerűségük mellett könnyűek, szilárdak és jutányosak — ezentúl gyári áron **Debreczenben is BERGER HENRIK** urnál megrendelhetők, sőt ezen czégnél a most lekeresettebb **hármaskék** készletben is tartatnak. — A Sack-féle hármaskék a vidéken a kötött és könnyű tulajdon egyaránt kitűnő sikerrel működnek, a **debreczeni cukorgyár** gazdaságában pedig majd nem kiválóan ezen gyárnak gépei és eszközei használatnak.

Tudomásul.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására jutattani, hogy a nagy-czegléd-utcán s a színházzal szemben levő vendéglőt, mely atyám néhai Király Mihály vezetése alatt éveken át virágzott — megvettem, és azt a saját felelősségemre tovább vezetem. Igyekeznék fogok, hogy a t. közönség eddigi pártfogását, kitűnő ételek és tiszta kezelésű borok pontos kiszolgálásával továbbra is kiérdemeljem. — Debreczen, 1882. aug. 12. — Tisztelettel

Király Lajos, vendéglős.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

Budapest, koronaherceg utca 12.

Budapest, kigyóter 1.

Nagy-Vár, zöldta-utca.

DEBRECZEN

Kis-templom bazár.

Fehérnemű gyár: Budapest gyár utca 4.

Ajánljuk a nagyrődmű közönségnek dusan felszerelt vászon, kész fehérnemű-árukat és rövidtűru raktárunkat, különösen a következő czikkeivel:

Butor-szővövek, ág- és asztalterítő készletek, szőnyegek, csipkefüggönyök, juttá függönyök, padlóparkettek, amerikai bőr vásznak, se-lyem- atlas- satin- cachemir- raugé és karton paplanok, tengerfü- és loszörrel töltött matrácok, pokróczok.

Rumburgi- creas- hollandi- irlandi és mindenféle vásznak, asztalmenüek, kávésté-ritékek, férfi- ingek, gallérok, kézfélék, lábravalók, lábtűk, zsebkendők, kész gyermekfehérneműek, vászon és sifon női- leány- és csecsemő- ingek, háló köntösök alsó nadrágok szoknyák, kész ág- fehérneműek, paplan és alsó lepedők, párna huzatok.

Női- divat ruhakelmék, fehér és színes selymek, fekete és színes ternek, cachemirok franczia mosó satin, mouslin, batist, crep és kretonok, beszívott kendők és sálak, téli ká- és nagy kendők, jöuponok, vál- fűzők, kötények, kátrinczák, harisnyák, kötő- himző- horgoló- pamutok és czernák.

Mindenféle női divat árukat.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöztetnek. — Minták és árjegyzékeket készséggel szolgáltatunk.

Teljes tisztelettel

Kunz József és Társa.